

Spm. nr. 338

Til udenrigsministeren (25/2 82) af:

Inge Krogh (KrF):

»Påtænker udenrigsministeren at tage initiativer for at sikre fred mellem Eritreas selvstændighedsbevægelser og Ethiopiens centralregering samt for at sikre Eritreas selvstændighed?«

Begrundelse

I november 1962 erklærede Haile Selassie-regimet, at Eritrea var at betragte som en provins i Etiopien. Ved revolutionen i Etiopien i 1974 skabtes håb om, at Eritrea omsider kunne opnå selvstændighed. Det nuværende styre under oberst Mengistu Haile Mariam har afvist enhver tale om større selvstændighed. Det er oplyst, at der under kampene mellem selvstændighedsbevægelserne og Ethiopiens centralregering, der støttes af Sovjet, anvendes kemiske våben mod selvstændighedsbevægelserne.

Besvarelse (5/3 82):

Udenrigsministeren (Kjeld Olesen):

De fornyede kamphandlinger i Eritrea vækker uro og bekymring. Den tyve år gamle konflikt i Eritrea kan kun finde en varig løsning ved fredelige midler gennem forhandlinger.

Det er vanskeligt for udenforstående lande at bidrage til en forhandlingsløsning. Den afrikanske enhedsorganisation, OAU, har ikke villet tage sagen op, og intet afrikansk land har hidtil ønsket at tage initiativ til at få konflikten i Eritrea behandlet i f.eks. FN. Da bestræbelser på at løse konflikten i så høj grad ville forudsætte afrikanske landes medvirken, sætter dette grænser for, hvilke resultater andre lande kan opnå gennem initiativer i FN eller andre internationale fora.

Den danske regering vil selvsagt støtte alle realistiske initiativer med henblik på en fredelig og retfærdig løsning på konflikten i Eritrea. Det er regeringens håb, at parterne – og ikke mindst den etiopiske regering – snart når til den erkendelse, at brug af væbnet magt ikke løser de grundlæggende problemer i Eritrea. Regeringen benytter naturligvis de kanaler, som er til rådighed, til at tilskynde parterne til mådehold.

Spm. nr. 339

Til kirkeministeren (25/2 82) af:

Steffensen (KrF):

»Med baggrund i betænkning nr. 889 om en sognemedhjælperordning bedes ministeren oplyse, hvilke initiativer hun agter at tage til aflastning af præsterne i de store sogne.«

Begrundelse

I december 1979 afgav et kirkeministerielt udvalg betænkning nr. 889 om en sognemedhjælperordning. Betænkningen har en række forslag til afhjælpning af præsters arbejdsbyrde i de store sogne, som bør danne grundlag for yderligere initiativer.

Besvarelse (3/3 82):

Kirkeministeren (Tove Lindbo Larsen):

Af de foranstaltninger til aflastning af præster i større pastorater, som er foreslået i betænkning nr. 889 om en sognemedhjælperordning, er allerede en del gennemført. Dette gælder først og fremmest hjælpepræsteordningen, som af sognemedhjælperudvalget blev tillagt stor vægt, jfr. betænkningens kap. 5.1. I de senere år er deltidsbeskæftigede hjælpepræster ansat i øget omfang til aflastning af præster i arbejdskrævende pastorater. I forbindelse med behandlingen af anmodninger om bevilling af hjælpepræst foretages der en opgørelse af den faste præsts arbejdsbyrde, hvori ikke blot gudstjenester, kirkelige handlinger m. v. medtages, men også sådanne andre foranstaltninger – herunder kirkelig undervisning – som varetages af præsten i overensstemmelse med den kirkelige tradition på stedet.

Ved bekendtgørelse af 25. september 1981 om oprettelse af stillinger som kordegn er der åbnet mulighed for, at der til kordegnestillinger henlægges opgaver af følgende art: Administration af menighedsplejen, kirkebil, kirkeblad, medvirken ved tilrettelæggelsen og gennemførelsen af præsternes og menighedsrådets mødearrangementer, klubvirksomhed o.lign., medvirken ved tilrettelæggelsen af præsternes undervisningsvirksomhed, tilvejebringelse af materialer hertil m.v. samt bistand for præsterne i forbindelse med legatbestyrelser.

Ved et cirkulære af s.d. er der givet tilladelse til antagelse af sekretærbistand for præ-